

חרות מיקה בשן היפהפיה. מיקה, מנסה את כוחה בעיצוב אופנה, יכננה את בגדי-הופעתו של יגאל שן ולהקתו. יגאל באמת לא היה קוק לתחרות. היא עלולה להזיק קאריירה שלו.

חמש

הרווקות

שן מוכר כזמר בעל איכות ובעל מסלול מסויים. זהו סלול שונה לחלוטין ממסלולם של זמרי האירוויזיונים השונים. אולם הוא לא נראה כסובל. בשן א חשב שיזכה במקום הראשון. לדבריו הוא רצה לצאת בכבוד כל העסק.

חדרו היה החדר העליון ביותר. מגנים רבים התכנסו בו וחיברו ירייניצחון למיקרה שיזכו.

בנות להקת סקסטטה לעומת זאת, געלו בכחרון והקפידו על דלת גזרה. הן יצאו רק כדי לגשת בורסת הכרטיסים - הטלפון הן יבורי, שדרכו קיבלו ידידי אמנים ובני-מישפחותיהם הודעות ל כרטיסים למופע.

חמש הרווקות, שנראו ככלות שפלותיהן הלבנות, היו בין הר אוכזבות העיקריות. היתה זו פעם האחרונה שבה ייצג אותן מרגנ, גברי מזור, שסיפר כי מזחרת היום הוא מתחיל לעבוד עם להקת האחים והאחיות. החמי ייה לא קצרה נקודות רבות. בכל עם שהתקבלו הודעות של שופי ים, הן פרצו בקריאות חדהמה. או נקודות קיבל שיר הן ולא. להקה נמצאת בשלום המדרגה. די שנה מגסה אבשלום רובין הצעיד אותן למעלה, אולם ללא ל תועלת. גם הפעם שבו הביתה ידיים ריקות.

בדרכו להקלטה ברדיו נכנס אריק סיני לתיאטרון ירושלים, לצפות בעמיתיו למקצוע. "אני ל-כך שמח שאני מהוץ לעסק זה", סיפר, "כיף להסתכל מהצד, אבל אני לא צריך תחרות כזו, ששם שזה לא הכיוון שלי". מבין ותם שנטלו חלק בתחרות היו יבים צריכים לנהוג כפי שנהג יני. לא כל זמר ישראלי יכול להשתלב בשוק הבידור האירופי, לא כל אחד מהם הוא בעל רפרי זואר העשוי להתאים לקהל האירו-

מיליון לירות

לשיר

עוד לפני התחרות רינגו אמר ינים רבים על הדרכים הבלתי בשירות לבחירת השירים. מפיק זערב, חנוך סהון, ושאר אנשי יצוות שחרו בשירים ספגו הערות יבות כל-יך שאנשים העובדים בתחום המוסיקה בחרו בשירים שאותם יבצעו בני-טיפוחיהם.

כימעט כל זמרי המופע ברנושים הזמוות השתתפו בתחרות. עם בוחרי השירים נמנה גם אבינועם קורן, שתירגם את מילות שירי ההצגה לעברית. שני שירים שהלי זין קובי אושרת התחרו בתחרות. שני לחנים משל אלדד שרים, ושלוש שירים משל שימית אור התקבלו לתחרות.

השיר הזוכה אמור היה להיות שירה הרביעי של שימית. הלחן היה מוכן, הוא הוגש לשימית כדי שתכתוב לו מילים. אור כתבה שיר הורה, אולם בשל חילוקי הדיעות בינה ובין חברת-התקליטים גד ארצי על דרך הפקת השיר היא גזזה את מילותיו.

סולדאנו אימץ את רעיון ההורה, ופנה ליוזם סהר-לב כדי שזה

יכתוב מילים לשיר, כשהרעיון המרכזי שלו יהיה הורה, כדי לשי מור על הגימיק העלוב.

תחרות הקדם-אירוויזיון שינתה פניה. שוב אין היא תחרות ייצר גית. היא תחרות עיסקית. אלא שלשני הסוגים נחוצה בחירה קפ-דנית של שירים, כפי שלא היתה בתחרות זו, שנראתה כעין קרנבל בזעיר-אנפין, בשל מיגוון-הצבעים בה. קרנבל בעל איכות מוסיקלית יורזה ביותר.

האמנים השקיעו כסף רב כדי להפיק את שיריהם. הקלטת שני שירים באולפן עולה לפחות 500 אלף לירות. הבגדים עולים הון תועפות וכל זמר שהופיע עם להקה מימן גם כוריאוגרף. המחיר הממוצע שעלה לזמר כזה נע בין מיליון למיליון וחצי לירות.

הוצאה שכזו מצריכה הופעה על אותה רמה, אולם למרבה הפלא איפיון את התחרות יחס הפוך. ההוצאה מירבית. התוצאה שואפת לאפס.

בסתר ליבו קיווה כל אחד מן המשתתפים לזכות בתחרות, שר אמורה היתה להיות יוקרתית. רבים מהם תיכננו מסיבות, ואף הודיעו על כך לחבריהם.

צביקה פיק תיכנן מסיבה במלון הילטון בירושלים. שימית אור הבטיחה מסיבה, אחרי הזכייה שהיתה כמעט ודאית עבורה, בשל העובדה שלוש שירים מפרי עטה נכללו בתחרות, ואילו חברי להקת הכל עובר חביבי, שכתבו את שירו של פיק, הזמינו למסיבה תל-אביבית במיסעדה של הזמר לשעבר, מוטי פליישר.

סנדלים

תנ"כיים

איש מן המתכננים לא זכה להגשים את חיקווחו. כל השירי רים היו בעלי מכנה משותף - איכות גרועה. ומביניהם נבחר אחד שהיה הגרוע מכולם. ההורה הסיני תסית של אבי טולדאנו, יורם טהר-לב ונגסי ברנדיס תייצג את ישראל לעיני העולם ותציג לפניו את דעת הישראלים על מוסיקה טובה ועל הופעה יוקרתית.

סקפ רב אם שיר אחד מבין אותם שהושמעו היה מעורר הת-פעלות באירופה, אך סיסמות ארץ-ישראליות, קיטשיות, העובדות טוב על אהבי יורם טהר-לב, לא יסקפו את האירופים. סיסמות אלה רוכשים מעריצי טהר-לב בחגניות-הספרים, ואז גם מעוררות התייחסות שר-נה. אין להן מקום בתחרות הר אירוויזיון. הסנדלים התנ"כיים ר-הריקוד דמוי-ההורה רק יעזרו ל-הגברת הסלידה מן הטעם הישראלי במוסיקה, ומן הידע של הקהל כאן לגבי איכות מוסיקלית.

הנקודה המרגיזה ביותר בכל פרשת האירוויזיון היא שקיימים בארץ יוצרים מעניינים. קיימת מוסיקה אחרת. מוסיקה בעלת מסר ובעלת איכות גבוהה, אולם יצירות אלה אינן מבכירות במאומה את הלהקות הצבאיות ואת שירי ארץ-ישראל הישנה והטובה, ואין להן כל סיכוי להגיע לתחרות זו. הן בשל המחסומים שמציבים ליוצרים בארץ, הן בשל אפסיות הסיכוי של אמן לא ידוע, שאינו בעל אמצעים רבים להתקדם ולנסות לעשות קאריירה בינלאומית, כזו שתייצג את ישראל בכבודו לעיני העולם כולו.

בתום התחרות התבדחו ליצני ישראל ואמרו כי רשות השידור הורחה לשופטים להעניק את הר ניקוד הגבוה לשיר הגרוע ביותר, כדי שישראל לא תנצח באירוויזיון. עריכת תחרות זו בארץ תעלה בכסף רב, וההפסד יבטיח חיסכון ניכר בכסף. טיבי זכרנו

אני רוצה להקדיש את חיי למילחמה בפשע! אמרה שולי שלי, שנדצחה בידי כנופיית הסמים

האם היתה שלי שולרת סמויה?

אני רוצה להקדיש את חיי למילחמה בפשע, סיפרה שלי לא פעם לחבריה מצפון תל-אביב, גדלתי בסביבה של עבריינים, ואני יודעת איווה נזק הם גורמים לחברה ולעצמם. מאוחר יותר ניתקה שולי את מרבית קשריה עם חברה מהצפון, ובילתה את זמנה במחיצת העבר-

כאשר התבגרה, חל בה לפתע שינוי ניכר, שאפילו בני-מיש-פתחה לא מצאו לו הסבר. היא החלה מפתחת קשרים עם העבר-יינים שבשכונתה, יצאה עימם לביילויים ואט-אט גם הפכה אשת-סודם בעסקיה-הסמים. ההסבר לי מיפנה קטבי בולט זה בחייה עשוי להיות מישחק כפול.

האם היתה שולמית (שולי) שלי שוכנת סמויה של הר מישרה? לפי הגירסה הרישמית של הר מישרה, נדצחה שלי על רקע היותה חברה ברשת של הברחת סמים, שבראשה עמד שמעיה אני-גיל. אולם ישנם כמה סימנים, היכולים להצביע על כך שתברותה של שלי בכנופיית-הסמים היתה רק מסווה, שבמיסגרתו צברה ו-מסרה מידע רב-ערך למישרה. ואז גם הסבר סביר לנסיבות הירצחה.

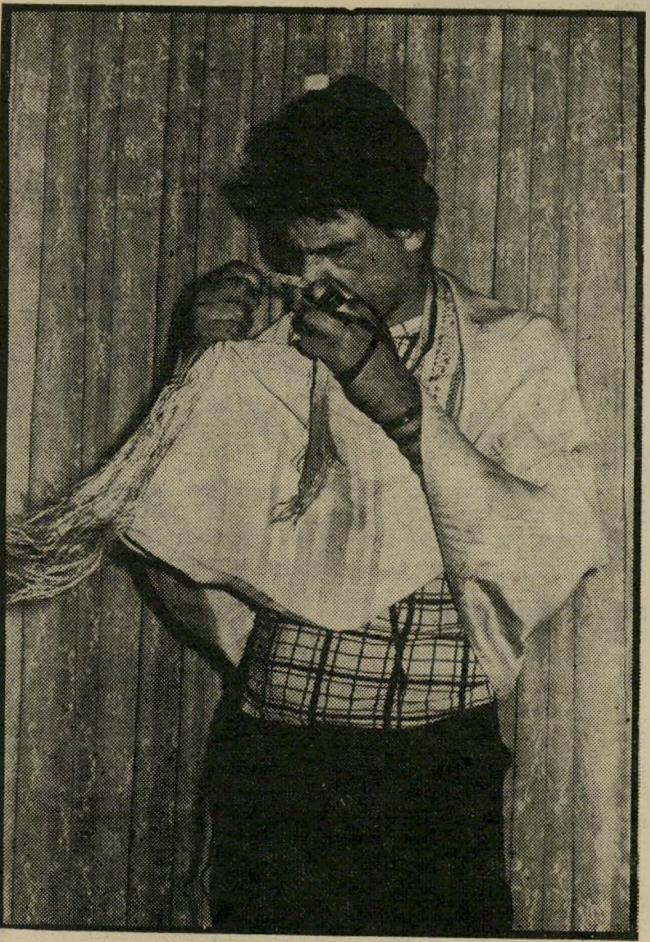
כאשר נעצרה לפני שנה, בנמל-התעופה בגוריון, בלדרית-הס-מים חגיית ולדמן, כשבאמתחתה יותר מקילוגרם של הרואין נקי, היה למישרה מידע מוקדם על בוא הסם ארצה. מידע זה יכלו למסור רק שולי שלי, או חברה, מישל נחמיאס, שלטענת המישרה היו החוליה המקשרת בין ולדמן ואנגיל, עיקבותיהם של השניים נשלמו זמן קצר אחרי התפיסה. האם נדצחו בשל החשד שאחד מהם מסר את המידע למישרה?

להקדיש החיים

למילחמה בפשע

קיימים סימנים נוספים לכך ששולי שלי (26) השתייכה ליחידה הסמויה של המישרה. ילדותה של שלי עברה עליה ברחוב מנוחה בייפ, איזור השרוץ סחוריי-סמים ועבריינים אחרים. כבר בילדותה פיתחה שינאה עזה לאנשי העולם התחתון, שהפכו את חיי החושבים בסביבה לסיטמת-משך.

בתקופת נעוריה נמנעה שולי מלהתרוועע עם בני-שכונתה. היא קנתה לה חברים בצפון תל-אביב וסביבתה. כאשר היו חברים אלה מבקרים בביתה, היתה מצביעה בזו על העבריינים שבשכונתה, ומדגישה כי אינה רוצה בכל קשר עימם. היא הירבתה להביע את סלידתה העזה מן הסמים, שבהם נמנעה לחלוטין מלגעת, ואף יעצה לחבריה ללכת בדרכה.

שמעיה אנגיל מתפלל ההשגחה העליונה תדאג